

Становище
на съдия Атанас Семов
по Определение №9 от 11 декември 2025 г. по к.д. №5/2025

Подписвам определението със становище, тъй като смятам за наложително да не се допусне разбиране, че прекратяването на производството по к.д. №5/2025 насърчават воденето на фиктивни производства пред съдилищата с единствена цел сезиране на Конституционния съд или произволното десезиране на Конституционния съд от вносител на искане.

Поддържам категорично разбирането, изразено в особеното мнение на съдиите Я. Стоилов, С. Янкулова и А. Семов по Определение от 10 юни 2005 г. по к.д. №5/2025, с което искането беше допуснато, че образуваното пред сезиращия състав на Върховния административен съд съдебно производство по своята същност се явява **типичен пример за фиктивен спор** (fictio litis) – образувано с единствената цел да бъде сезиран Конституционният съд и така да бъде оспорен настъпилият по силата на закона правен ефект (прекратяване на процедурата за избор на главен прокурор). Непосредствено преди обявяването на решение на Конституционния съд по същество, жалбата, въз основа на която е образувано главното дело пред ВАС, беше оттеглена, което потвърди, че завеждането на това дело не е имало никаква друга цел, освен сезиране на Конституционния съд.

Тъй като Конституционният съд допусна искането до разглеждане по същество (Определение от 10 юни 2005 г. по к.д. №5/2025), приемам, че предвид практиката му относно незаобиколимото изискване „сезирането на Конституционния съд /.../ да е необходимост, произтичаща от конкретното дело“ (Определение №2/2024 по к.д. №8/2024), с прекратяването на фиктивното дело пред сезиращия състав на Върховния административен съд остава неизпълнено предвиденото в чл. 150, ал. 2 от Конституцията изискване за наличие на висящо конкретно дело пред сезиращия съд, по което оспореният закон да е приложим. Поради това подкрепих диспозитива на определението.

11 декември 2025 г.

съдия Атанас Семов